

Anita Pajaziti

Njëra ndër krijueset e reja, e cila është etabluar në qarqet e krijueseve ne vendin tonë është Anita Pajaziti. Është nxënëse në vitin e tretë të SHMKM "Nikolla Shtejn" në Tetovë. Arsimin fillor e ka kryer në ShfK "Fan Noli" të f. Pallaticë. Krijime letrare poetike ka filluar të krijoj që si nxënëse në shkollën fillore. Poezitë e saja i ka të postuara të faja e shkollës ku dhe ka kryer arsimin fillor. Poezia e parë e postuar në në faqen e shkollës fillore është "A thua vallë" me të cilën nis dhe rrugëtimin në rajshin e krijimeve poetike. Me krijimet e saja poetike është shfaqur në shumë Manifestime shkollore

e Komunale të organizuara nga institucione të ndryshme. Po ashtu si poete e re është prezentuar në shumë emisione të televizioneve lokale e nacionale. Ka moderuar emisionin "Një bisedë me ne" në Tv Pollogu. Ka qenë e ftuar në emisionin "Radio Dritare Shqip" të moderatores Ema Bruci" si dhe bashkëmoderatore te një emision i Psikologes Ema Bruci. Është prezentuar edhe në Tv Klan Maqenoni në emisionin "Happy day".

Ka fituar çmimin "inkurajues" në konkursin poetik Gjergj Kastrioti Skënderbeu.

Ajo vazhdon të jetë e ftuar në emisione nëpër trojet Shqiptare për tua shpalosur lexuesve talentin, shkrimet, suksesin e madh që ka bërë për një kohë të shkurtër.

Ka marrë pjesë në konkurse letrare poetike të organizuara nga institucione komunale e regjionale. Është anëtare e Shoqatës së shkrimtarëve "Oeneum" të Tetovës. Ka të botuar veprën e parë me poezi "E pathëna", ka të shkruara shumë krijime letrare poetike të cilat do i përmbledh në veprën e dytë të sajë të cilën shpresojmë që ta botoj së shpejti. Bashkëjetoj me familjen në f. Pallaticë

ANITA PAJAZITI - MUZA E PËRJETËSISË

Muza e përjetësisë

Anita Pajaziti

Tetovë
2024

Anita Pajaziti

Muza e përjetësisë

Maj
2024

Redaktor:

Muaxher Haruni

Lektor:

Rami Kamberi

Recenzent:

Merita Isaki

Korektor:

Muaxher Haruni

Realizimi kompjuterik dhe ballina:

Emin Haruni

Shtypi

Tringa Design – Tetovë

Dua të jem me ty, edhe në përjetësi.

Muza e përjetësisë

Më tha të krijoj vargje,
Vargje të bukura të dashurisë,
Vargje të jetës e lumturisë,
Vargjet e mia të përjetësisë.

Akoma të kërkoj ty

Të kërkoj,
të ndjek ty gjatë gjithë jetës,
ndjek hapat e tu siç më mësove,
e kërkoj te çdo person,
thjeshtësinë e shpirtit tënd.
Të kërkoj edhe në varr,
e di se tash je nën dhe,
të kërkoj aty,
dhe gjej qestinë që ma dhuron.
Kërkoj në këtë botë qetësi,
kërkoj, gjurmoj,
të gjejë lumturinë te vetja,
jo te dikush tjetër,
pasi ashtu më the ti,
prej ditës që ike nga kjo botë,
kërkoj lumturinë,
s'po e gjej qetësinë.

Ti nuk mund jesh artist edhe nëse luan rolin e artistit

Artist

Dikush

luan rolin e artistit,
dikush
aktron me jetën e tij.

Dikush

aktrimin e ka profesion
tallet me veten,
tjerët i malltreton.

Kush e ka n'të drejtë
e kush manipulon,
këtë deri tash
askush se ka thënë.

E në fund të ditës
të gjithë një jetë jetojmë,
si artist që aktron
apo si të tjerët
që mezi mbijetojnë.

Çka

Çka ndodh
nëse tretemi
te sytë e njëri-tjetrit?

Çka do të ndodhte
nëse do të kishim
të njejtin shikim?

Çka do nodhte
nëse do kishim
të njejtin qëllim?!

Buzëqeshjen e mbulova me dhimbje

Dhembje

Dhimbjen e kam në asht
po munohem të humb dhe buzëqeshjen,
a nuk është kjo marëzi
për të shkretën dashuri.

Botë e stisur plot dhembje
shumë fjalë e shumë iluzione,
ditë të hidhura dhe dilemë
dhembje plotë dhe monotone.

Dikush

Ti deshe për mua
të më bëhesh kthesë,
e unë për ty në këtë botë
t'u bëna shpresë në jetë.

Në fund të ditës
shpresa përfunoi
në rrugët tona
gjithçka rifilloj.

E ardhmja të pret pa ne të dy.

E ardhmja

E ardhmja
ty të pret,
kurse e kaluara
për ty mbetet një kujtim,
kurse për mua
do ngelet
një i hidhur mësim.

Atje ku për herë të parë
u takuam rastësisht,
aty të thash, ec tani ik,
e ardhja ime
diku larg më dërgon,
në ëndrrat e mia
jetën të jetoj.

Egoja

Ndonjëherë egoja e tepërt
për çdo ditë ty
shumë të lëndon,
por nuk të lë
ta thyesh krenarinë
që e ndërtove me vite,
këtë në jetë a e kupton.

Egoja jonë nuk u ngop kurrë
ajo kalon çdo cak e kufi,
egoja jonë mbrpshtësi e betuar
kush e kalon atë është njeri i edukuar.

Gota e dashurisë

Në shpirtin e çdo njeriu
ka një gotë emocioni,
që mbushet me dashuri
në shpirtë ju sjell lumturi.

E kërkonin dashurinë
në vendet e gabuara,
dashurinë nuk e gëzonin
sa herë që në jetë atë takonin.

Edhe në kohën e gabuar
gota mbushej me dashuri,
lëndohej e thyhej
sa herë kur stërmbushej.

Dashuria është e rëndësishme
ndonjëherë e pakuptueshme ,
dikur ndjehesha e afërt me ty
por jo edhe tani....

Egoja jote bëri që të dashurohet me egon time

Haron

Ndonjëherë
prej egos së tepërt,
haron personin
që dashuron.

Ndonjëherë
nuk të kujtohet
kush je e ku shkon,
e humb rrugën
në oborin tënd.

Melodia e jetës në sfond
e deh egon, e shkrumbon jetën,
endesh lartë e poshtë
kërkon atë person
që dikur shumë e dashuroje,
por tani për gjithçka është vonë.

I verbër

Ti vjen vetëm kurr e ke të vështirë
e di sekretin dhe trishtimin tim,
të tjerët i gëzon mua më hidhëron
prania e një të verbëri
që dashurinë nuk e shijon.

Asgjë nuk është si më parë
as buzëqeshja fallco,
as dashuria juaj e verbër
për një kohe të gjate.

Do më vidhje një lotë nga syri
nuk kam forcë të them të shkosh,
se ti nuk më do edhe i verbëri e sheh atë
dhe thotë nuk më ke dashur kurrë.

Jeta është dhuratë e perendisë dhe sprovë e dashurisë

Jeta

Është dhuratë prej Perendisë
dhe bekim i dashurisë,
nuk ndalon kur dëshiron
deri sa shpirti se lëshon.

Sa e vështirë qenka jeta
kur je edhe i vetmmuar,
nuk ke kujt t'ia shprehish dhimbjet
edhe kur ti je i gëzuar.

Shumë e rëndë është jeta
flasin vitet mbi supe,
shtohen hallet për çdo ditë
në këtë botë që ska fytyrë.

Kohë e gabuar

Person i duhur
koha e gabuar,
skenar i mirëshkruar
skenë e gabuar,
poemë e duhur
rimë e gabuar,
dhe një pjesë e ytja
që nuk ishte kur e imja.

Idealist që nga hiçi
gjithçka vetë krijuat,
jetën flijuat
dhe në kohë të gabuar,
të vetëm jetuat.

Te letra u mësova ta urej emrin tënd

Letra

Te letra gjej rehatinë
te letra gjej qetësinë,
në atë cope letre shpreh dashuri
te letra vargjet krijoj,
fshetësitë e jetës letra i posedon.

Duke kërkuar nga tjeret
vetëm një copë dashuri,
po ma dhuron këtë letër
me shumë vargje mirësie.

S'po gjej dot fjalë për letrën
plot fshetësi fjalët në vete ngërthen,
sdo toleroj që letrën
e fshetësitë e saja dikush ti asgjësoj.

Më dëgjoni

Më dëgjoni çka po them
mos anashkaloni fjalën time,
lartë e poshtë po lakohet emri im
për ç'gjë e ç'qëllim.

Do ju kundërshtoj deri në fund,
për fjalët e pa kuptimta
që fliten gjithkund,
skam frigë edhe nëse ju humb
sjam ajo që ju thoni
ju them më mirë të më studioni.

Nuk dua të humb veten
në terr dhe në errësi
në fjalët e kota e plot marëzi,
nuk ju ofenoj e as më ofendoni
më thoni në fytyrë gjithçka që mendoni.

Me shkas ose pa shkas ne dy u takuam
në kohën e gabuar

Me shkas

Me shkas ose pa shkas,
unë dua të flas,
të them atë që mendoj,
realitet të të tregoj.

Me shkas kërkojnë,
që edhe unë të flas,
të flas e fjalë të them,
mbi historikun e vendit tim.

Me shkas do të flas,
le të më dëgjojnë,
ato që dëshirojnë,
ato që nuk dëshirojnë,
fjalët e mia t'i anashkalojnë.

Me shkas ose pa shkas,
mos, mos më ndërprisni,
se unë dua të flas,
askë nuk lëndoj, askë nuk ofenfoj.

Me shkas ose pa shkas,
askë mos ofendoni,
askë mos bullëzoni,
askush nuk iu lejon,
të tjerët ti lëndoni.

Muza e dashurisë

Dua përjestinë,
dua dashurinë,
dua dritën e mëngjesit
që bie në sytë e mi,
dua dashurinë e sinqertë
të zhytyr në oqeanin e shpirtin tim.

Nuk dimë as të notojmë te ky oqan
e as të largohemi,
sa herë që themi ka marr fund
ai oqan neve na mbyt përsëri,
dëshira për të, ne rikthehemi te ai.

Eh...! tash u bë kohë
plagët e vjetra, të thella spo mbyllen,
them se dashuria jonë
nuk përfundon deri në përjetësi

Gjuhët e ndryshme të kësaj bote janë
gjuhët e dashurisë

Nuk i kuptojmë

Njerëzit flasin
në gjuhë të ndryshme,
fjalët më të bukura
dashurisë ia thonë,
e bekojnë e mallkojnë
eeee përsëri në të besojnë.

Nuk e kuptojnë
gjuhën më të thjeshtë
gjuhën e dashurisë,
humbin pasurinë më të shenjtë
lulen e rinisë.

Ata që s'kuptojnë
gjuhën e dashurisë,
ndjenjë rrugën e vetmisë
ndjenjat e tradhëtisë.

Pas banakut

Në banak e vetmuar jam ulur
një pije për të shijuar,
të dehem e të rikujtoj
një kohë gati të shkuar.

Këtu sonte për ty
ndjenjat më janë gërshetuar,
me këtë koktel e me këtë melodi
për ty dua të ngre një dolli.

Për ty jam zhdukur e jam humbur
a të rikujtohem ndonjëherë,
a të rikthehem në mendjen tende,
apo ike, edhe ti më harove.

Pas banakut më le, u zhduke u humbe
më lë vetëm të shkoj pasi ashtu ti këtë deshe,
që të humbem e vetme nëpër rrugët e qytetit
eh sikur një herë në jetë të më kishe thënë rri.

Ndoshta do kisha qëndruar
ndoshta do kisha shkuar
por të paktën nuk do isha e humbur,
nëpër mendjen tënde siç u humba prej jetës sate.

Tani edhe Ti e di se më mungon,
por unë nuk e pranoj,
a e di sa herë kundërshtoja veten ,
se të kam harruar por kur mundohesha t'iu harroj,
atëherë më shumë dashurosha në ty.

Më mësove të dehem me dashuri

Për dashurinë

Zemrat mund të thyhen
por ti shpirt mos u dorëzo,
dashuria kërkon kohë
për të gjetur pasonin që do.

Njeriu dashurohet
në mënyrën e tij siç është,
e jo ti siç dëshiron
në mënyrën tënde të dashurosh.

Për ty

Të shkruaj për ty
të ripërsërit të njejtat fjalë ,
të të tregoj se të dua apo të urrej,
të rikthehem te dashuria e vjetër,
apo të të them shihemi në një botë tjetër.

Çdo varg që shkruaj
në vete ngërthen zbraztirë,
çdo medim për ty
është kthyer në urejtje e mallkim.

E mallkoj kohën që të takova
e mallkoj orën që u mashtrova,
çdo fjalë që të them për ty
është urejtje është trishtim.

Plagët

Plagët plagosen,
gjakosen, dhembin
derisa ti shëroj ndokush,
kurse kujtimet
të vrasin përgjithmonë.

Plagët e trupit
dhembin e përvlojnë,
plagët e shpirtit
kur nuk harojnë.

Plagët e zemër
si fshehim dot,
ngelin në mendje
për jetë e mot.

Unë jam ajo

Unë jam ajo
Që në vend lotëve
Buzqeshjen paravendos,
Unë jam ajo
Që përpiqem për tjerët
E në fund e vetmuar mbetem,
Unë jam ajo
Që në vend të pikllimit
Lumturia dhe gëzimi i të tjerëve
Përparsi jete të kenë,
Unë jam ajo
Që mes dashurisë po zgjedh uretjen
Pasi thonë se dashuria të lëndon,
Jam ajo që në fund ditës
E vetmuar ngelem
E flas me hënën për time ardhmëri,
Jam ajo cila jeton në një ralitet
Të cilin nuk mund ta ndryshoj,
Jam ajo e cila nuk mund të jem në sytë tuaj
E në fund të ditës
Jam vetëm me veten,
E më pranoni ashtu siç jam
Pasi unë e kam pranuar veten ashtu siç jam.

Ty

Vetë më kërkove dashurinë
lavdroheshe me dhuratën time,
se ç'u bë me ty, nuk e di
ike nga unë pa thënë lamtumirë.

Kur harove dashurinë
pse s'kujton mirësinë,
mos haro ditët e lumtura
që së bashku përjetuam.

E di që do pendohesh
e di që do rikërkosh dashurinë
te unë nuk do e gjesh
dashurinë e sinqertë.

E pa mundur

Sado që u munduam
të pamundurën të realizojmë,
shumë pengesa patëm
shumë nënkëmbëza na bënë.

Ti ike rrugës së pafund
kokën se ktheve askund,
edhe po të të shtronin
tepikun e kuq,
ti nuk u duke askund.

Sikur dallgët e detit të ndalonin
edhe malet të rafshoheshin,
të pamundurën nuk e bënim
në jetë ëndrën të realizonim.

Realitet

E djeshmja është histori,
E sotmja realitet
E hidhur apo e vërtetë,
E nesermja ngelet një mister,
Je i shqetësuar
Me gjërat që ndodhin,
Po ka një proverbë
Që këtë vërteton
*“Ti je mendimi i fundit
në mendjen time
para se të bie në gjumë
dhe mendimi i parë
kur zgjohem çdo mëngjes”.*

Njeri

Sa njeri i ftohtë që je,
Më i ftohtë se akulli,
Edhe shpirtin e ke.

Sa e lënduar që jam
Nga pa bestië që mi ke bë,
Shpirtin ma ke lënduar
Në buzë të varit më ke dërguar.

A e meritoja unë këtë
Pyetje që përgjigje nuk gjeja,
Sa hërë që mednoja
Të ftohtë shpirtin tënd gjeja.

Tatu

Plot tatu e kam jetën
Edhe shpirtin me tatu e kam,
Tatu nën lëkurë
Dhe në trup më kanë ngelë.

Ike dhe nuk u ktheve
Tatu në mua më le,
Tatu jetën ma shëndrove
Zbrastirë në jetë më shtove.

Në pritje

As i sëmuri nuk pret mëngjesin,
As i çmenduri nuk pret të kurohet,
As dielli nuk pret perendimin,
E as nga demoni nuk pritet mirësi,
Unë të prita në pafundësi,
Të prita se mos vallë do vish ti.

E vështirë

E vështirë për t'u harruar,
E vështirë për ta luajtur
Rolin e të vështirës,
E vështirë për ta pranuar
Se mund të mbijetoj dhe pa ty,
E vështirë të buzqesh pa arsye
Mendova se ishte e vështirë të jem e fortë,
E vështirë ishte deri sa pranova
Se ne dy nuk mund të jemi një.

Ne të dy

Ne të dy u përkasim
copave të humbura,
pasi copa të tilla i bëre ti.
Të dy u humbëm
në qytete të ndryshme
nëjtë si valixhet në aeroport
të paketuara rrugë marrë
e gjetiu të ndara shkuan.
Ne i paketuam zemra tona
dhe në harëse i shpiejmë
i ngulfatëm dhe i mbyllëm
në kuti magjike të vetmuara.

Sytë e tu

Sytë e tu më goditën si gëzhdoja,
Trupi më shtanget me kujtimet tona,
Sado që them nuk mbytem në dallget e detit,
Njejtë si ti dhe perendimi diellit,
Të mendova se ishe një rilindje për mua,
Por u bëre thjesht kujtim i bukur i së kaluarës,
Unë mora kahje tjetër të jetës,
Po shkoj kah perendimi,
Bashkë me veprimet e tua që më vranë si gëzhdoja.

Ajo ishte

Ajo ishte e kërkuar,
Ajo ishte e komplikuar,
Ti e shihje dhe vëzhgoje nga afërt,
Por ti kur nuk e afrove,
Zemrën tënde me të sajën,
Vetëm me thjeshtësi ajo të largoi,
Kurse ti atë e largove nga vetja,
Me egon tënde që e ushqeve me vite.

Jetë sikur në teatër

Çdo hap që hodha
Atë ditë në atë teatër,
Më kujton jetën time
Që është sikur një mini teatër,
Në prova më kërkuan të aktroj
Dhe mu duk si në jetën reale
Se çdo ditë aktroj se jam e vërtetë,
Mu kërkua të aktroj
Sikurse ty të kam përballë
Dhe të them të dua,
Ishte e vëshirë atë fjalë ta them
Më gozhduan ndjenjat që m'i kishe vvarë,
Më thanë imangjino
Sikurse është ulur aty, përballë teje
Aktro me hijen e tij,
Aktrova edhe me imagjinatën time
Sikur t'ishe pranë meje
Aktrova edhe me hijen tënde,
Më thanë këtu je vetja
Korekte me ndjenjat e tua,
Ato nuk e dinin se nuk po aktroja
Por ishte e vërteta që më mundonte prej vitesh
E për një herë u shfaq edhe historia ime
Edhe jeta ime, një jetë e plotë sikur në teatër.

Muza e dashurisë

Dimensioni i saj është i pa kufizuar, vendi për ata që nuk mund të gjejnë një vend për veten e tyre, dhe që kërkojnë gjithmonë pas një krahu tjetër për t'u plotësuar. Gjithçka fillon me një lëmsh dhe trazirë që bën ndjenjat e një artisteje të trazoj dallgët e shpirtit dhe t'i përplas ato në reshta.

Emocioni i ngërthyer fortë në ndjenjën sublime që e bën atë specifike të dallueshme, tërheqëse, apasionante, intime të afron afër vetes në mënyrë brilante. Dallueshmëria dhe e veçanta e saj e bën të jetë Ajo. Ajo që trazon muzën e dashurisë, Ajo që thur vargje për të, Ajo që përjeton fortë emocionet e hatashme përtej edhe vetë asaj. E tillë është vepra që na prezantohet edhe vetë autorja me “Muza e përjetësisë” që vet emertimi krijues i autores Anita Pajaziti, fton lexuesit në botën e saj të çthurrur në tinguj të ëmbël e të trishta të asaj të quajtur dashuri. Ajo na referohet me vargje të ëmbla e të trishta që muzen e gjen brenda ndjenjës së thellë shpirtërore që buron si një reale dhe e humbur brenda saj. Ajo di se si të strehoi atë pa filozofuar sepse dashuria është e tillë shpesh herë nevojitet heshtje për ta kuptuar, e shpesheher, kuptohet edhe mes trazirës që shkakton.

Reflektimi në sytë e saj e bën atë ta pranoj ashtu siç është, qoftë në formë të çregullt. Sytë janë arma e fortë që godasin fjalët e pathëna, sytë janë ato që shkaktojnë miliona pyetje, e arsyesh, e nese nuk gjen dot asnjë arsye për ta kuptuar pse ke rënë në të, atëherë ja një arsye, kjo është dashuria.

*Çka ndodh
Nëse tretemi
Te sytë e njëri-tjetrit?*

*Çka do të ndodhte
Nëse do të kishim
Të njëjtin shikim?*

Poezia “Çka” i referohet asaj të lartpërmendur, dashurisë së një anshme, që kërkon të njejtën edhe nga ana tjetër, kërkon ngushllimin qoftë edhe mes syve, ata kanë forcë të përplasnin fortë ca grimëa për tu bashkuar, ashtu siç arinë të depërtoj edhe në botën krijuese të autorës, e cila gjenë muzën e saj për ta zbrazur në reshta. Një portret dashurie e heshtur apo e zhurmshme? Shpesh herë na fton në tabloun e saj duke luajtur me kartela hapur. Jeta nuk do ishte kuptim plote pa të. Njeriu gjithmonë është i zbrazët pa të, gjithmonë kërkon copzën tjetër për ta bashkuar, boshllëqet për të përmbushur, dhe një arsye më shumë për të jetuar. Ajo shfaqet si ëndrimtare e një shpirti të përhumbur në trazira emocionesh, duke u dhënë pas idealeve romantike dhe ndjenjës së pashmangshme.

Autorja nuk mohon të shfaqet si një e dashuruar e humbur, e zhytur thellë nën lekurën e botës intime, përtej asaj, përtej portës imagjinare, duke iu referuar asaj.

*Dua përjetime,
Dua dashurinë,
Dua dritën e mëngjesit*

*Që bie në sytë e mi,
Dua dashurinë e singertë
Të zhytur në oqeanin e shpirtin tim.*

Poezia “Muza e dashurisë” reflekton botën e dëshirave e cila shfaqet si një rrjet lidhse mes realitetit dhe ëndrrimtares, që kërkon thjeshtësinë dhe brishtësinë e asaj të qenurit e lumtur në oqeanin e krijimtarisë. Autorja shpesh di të na përplas mes idealeve dhe mes asaj të quajtur një dramë e trishtë e romantikës, mirëpo përsëri ngelet një art i bukur dhe pjesë e saj. Nëpërmjet vargjeve të saj, Ajo premton një krijimtari të mëtejshme, premton të shkruaj rreth asaj romantikës të përzier me emocione reale e sureale të paraqitura përballë lexuesve. Anita Pajaziti mbetet një krijuese e re që nëpërmjet veprave të saj jep mesazhe të forta tek lexuesit, qoftë rreth dashurisë e qoftë edhe përtej saj. Mbetet një krijuese e re që premton shumë rreth kësaj dege të krijimtarisë.

Nga Merita Isaki

PËRMBAJTJA

Muza e përjetësisë.....	5
Akoma të kërkoj ty.....	6
Artist	8
Çka	9
Dhembje.....	11
Dikush	12
E ardhmja	14
Egoja	15
Gota e dashurisë.....	16
Haron	18
I verbër	19
Jeta	21
Kohë e gabuar	22
Letra	24
Më dëgjoni	25
Me shkas	27
Muza e dashurisë.....	28
Nuk i kuptojmë	30
Pas banakut	31
Për dashurinë.....	34

Për ty	35
Plagët	36
Unë jam ajo	37
Ty	38
E pa mundur	39
Realitet	40
Njeri	41
Tatu	42
Në pritje	43
E vëshitirë	44
Ne të dy	45
Sytë e tu	46
Ajo ishte	47
Jetë sikur n'teatër	48
Muza e dashurisë	49